Interprofessioneel samenwerken: Evaluatie van de opstart en opvolging van Bewegen op Verwijzing in regio Mol

Haio: GOETSCHALCKX Lore , U.A.
Promotor: TSAKITZIDIS Giannoula , U.A.
Praktijkopleider: Adriaansen Veronique , VAN HOOF Ann

Context: Bewegen op verwijzing is een project gesubsidieerd vanuit de Vlaamse Overheid. De huisarts kan volwassen patiënten die gemotiveerd zijn om deel te nemen aan het project verwijzen naar de beweegcoach in de buurt. Deze patiënten moeten aan één van de drie voorwaarden tot verwijzing voldoen namelijk: een sedentaire levensstijl hebben, minder dan 150 minuten per week bewegen of een pathologie hebben waarbij bewegen voordelig kan zijn. In 2018 startte de gemeente Mol samen met een nieuwe beweegcoach het project op. In de buurgemeente Balen liep dit project al een jaar, met 20 deelnemers voor de meer dan 20.000 inwoners.

Onderzoeksvraag: Er werd onderzocht wat maakt dat de huisarts volwassen patiënten doorverwijst naar de beweegcoach en welke patiëntgebonden factoren meespelen in deze beslissing.

Methode: Eerst werd een literatuurstudie uitgevoerd waarbij drie grote databases werden geraadpleegd, namelijk Cebam, Cochrane en Pubmed. Eerdere masterproeven omtrent dit thema werden geraadpleegd alsook de website van de Vlaamse Overheid (www.gezondleven.be). Nadien werd een observationeel project uitgevoerd in huisartsenpraktijk “De Brug”. Hier werd door middel van een vragenlijst onderzocht op basis waarvan de huisarts patiënten doorverwees. Ook werd gekeken welke arts –of patiëntgebonden factoren meespeelden in de verwijzing. Tot slot werden de artsen geïnterviewd om te peilen naar de ervaringen die de artsen hadden met dit project.

Resultaten: Uit de literatuurstudie bleek dat bewegen voordelen heeft voor meerdere lichamelijke en psychologische aandoeningen. De doelgroep van Bewegen op verwijzing is theoretisch gezien iedereen die onvoldoende beweegt volgens de WHO-criteria. In de praktijk lijkt het project zich echter te focussen op patiënten uit de lagere socio-economische klasse, wat ook in het observationeel project naar boven kwam. Elf patiënten werden in de huisartsenpraktijk doorgestuurd naar het BOV-project. Dit waren vooral patiënten die leden aan een pathologie waarbij bewegen voordelig kon zijn. Weinig patiënten zijn gemotiveerd om deel te nemen aan het project. Drempels om deel te nemen zijn divers en patiëntafhankelijk. Daarentegen geven patiënten die wel deelnemen aan dat ze zich na afronding “beter voelen”. Artsen hadden uiteenlopende ervaringen met het project. Ondanks de soms erg sterke persoonlijke motivatie van de arts, gebeuren er weinig doorverwijzingen naar het BOV-project.

Conclusie: Bewegen op verwijzing is een project met goede resultaten na afronding van het traject. Echter is de groep patiënten, die geschikt en gemotiveerd is om deel te nemen, klein. Er blijven drempels om patiënten door te verwijzen naar dit project. Ook de motivatie van de artsen om patiënten te verwijzen naar dit project, is wisselend.